

V Niedziela Wielkiej Nocy - 15.05.2022 r.



1. I. Lectio: Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

W tym mieście głosili Ewangelię i pozyskali wielu uczniów, po czym wrócili do Listry, do Ikonium i do Antiochii, Umacniając dusze uczniów, zachęcając do wytrwania w wierze, bo przez wiele ucisków trzeba nam wejść do królestwa Bożego. Kiedy w każdym Kościele wśród modlitw i postów ustanowili im starszych, polecili ich Panu, w którego uwierzyli. Potem przeszli przez Pizydję i przybyli do Pamfilii. Nauczali w Perge, zeszli do Attalii, a stąd odpłynęli do Antiochii, gdzie za łaską Bożą zostali przeznaczeni do dzieła, które wykonali. Kiedy przybyli i zebrali miejscowy Kościół, opowiedzieli, jak wiele Bóg przez nich działał i jak otworzył poganom podwoje wiary.

Dz 14,21-27

II. Meditatio: Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”

To musiały być niezapomniane wieczory (a może poranki lub inne godziny dnia), kiedy zgromadzona razem wspólnota Kościoła w Antiochii Syryjskiej słuchała opowieści o misyjnej działalności ich dwóch wysłanników, misjonarzy, Pawła i Barnaby. Zapewne w sercach słuchających rodziły się uczucia radości, dumy, podziwu dla tego, co Bóg uczynił, posługując się Pawłem i Barnabą. Oni cieszyli się, że tyle serc otworzyło się na słowo Boże i przyjęło wiarę. W pewien sposób i oni też się do tego przyczynili, wysyłając misjonarzy i zapewne cały czas wspierając ich posługę modlitwą. Zapewne w czasie tych spotkań i później wspólnota Kościoła w Antiochii modliła się gorliwie za nowo nawróconych o wytrwanie w wierze, aby otwartych podwoi dla wiary nigdy nie zamknęli, nie zamknęli serc przed darem Bożej łaski.

Czy i moje serce napełnia radość, kiedy słyszę o misyjnej działalności Kościoła, współczesnych mi misjonarzy? Czy wspieram ich działalność modlitwą i w miarę możliwości też materialnie? Czy cieszę się, że dzięki ich posłudze, „gdzieś tam” w Afryce, Azji, Ameryce Południowej i innych częściach świata, kolejne serca otworzyły się na Boże słowo, stały się wierzące, weszły do wspólnoty Kościoła? Czy smucę się tym, że kraje dawno z ewangelizowane rezygnują z życia Ewangelią, wracają do pogaństwa, do życia bez Boga, podwoje kiedyś otwarte, teraz próbują zamknąć, wcześniej wyrzucają niejako na zewnątrz, Jezusa, Jego Ewangelię czy ją głoszących? Czy sam dbam o to, aby Ewangelia Jezusa była programem mego życia i to

codziennego? Czy moje serce jest otwarte na Boże słowo? Czy modłę się za reewangelizację Europy?

W gorącej i ufnej modlitwie polecę Panu wszystkich współczesnych odpowiedzialnych za misyjne, ewangelizacyjne dzieło Kościoła, za wszystkich misjonarzy i misjonarki oraz wszystkich wierzących, szczególnie „świeżo” nawróconych. Dalej będę prosił o dar pokoju dla całego świata, Ukrainy, wszystkich ludzkich serc, o nawrócenie dla oprawców, o dar życia wiecznego dla tych, którzy wskutek działań wojennych stracili życie.

III. Oratio: Teraz ty mów do Boga.

Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie słowo. Módl się prosto i spontanicznie – owocami wcześniejszej "lectio" i "meditatio". Pozwól Bogu zstąpić do serca i mów do Niego we własnym sercu. Wsłuchaj się w poruszenia własnego serca. Wyrażaj je szczerze przed Bogiem: uwielbiaj, dziękuj i proś. Może ci w tym pomóc modlitwa psalmu:

*Pan jest łagodny i miłosierny,
nieskory do gniewu i bardzo łaskawy.
Pan jest dobry dla wszystkich,
a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył...*

Ps 145, 8 - 9

IV. Contemplatio: Trwaj przed Bogiem całym sobą.

Módl się obecnością. Trwaj przy Bogu. Kontemplacja to czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Rozmowa serca z sercem. Jest to godzina nawiedzenia Słowa. Powtarzaj w różnych porach dnia:

Będę Cię sławił, Boże mój i Królu

opracował: ks. Ryszard STankiewicz SDS